

[Ellisabeth Arnold]

det var en kryben-opad-procentstigning år efter år. Det er selvfølgelig rigtigt. Indimellem kan man godt blive grebet af mismod og sige: Skal vi nu igen sidde og glæde os over 0,1 pct. flere kvinder i kommunalbestyrelser, over 0,2 pct. flere kvinder i Folketinget osv.?

Det er rigtigt, at det er gået langsomt, men vi er også begyndt i god tid, og vi ligger utrolig godt i europæisk sammenhæng. De nordiske lande ligger jo milevidt foran de øvrige europæiske lande, og da vi er det eneste nordiske land i EF, så ser EF-statistikker fantastisk gode ud for Danmark. Vi ligger langt foran de øvrige EF-lande i kvinderepræsentation i Folketinget og i de rådgivende organer, vi ligger langt foran med kvindernes deltagelse på arbejdsmarkedet osv., så vi har en flot statistik.

Det er jo sådan, at når vi tager sydpå og snakker med andre EF-lande og deres kvinder i forskellige organer – råd, nævn, kommissioner, parlamenter osv. – så spørger de os alle sammen, hvordan vi har båret os ad, hvordan vi er kommet så langt. Og hver eneste gang må vi sige, at vi er tilstrækkelig mange til, at vi kan slå os sammen og få disse gode forslag gennemført, og så smitter eksemplets magt, så kan vi efterhånden få flere og flere til at indse, at de store katastrofer, man forudså, da loven skulle vedtages, jo ikke indtraf, det blev faktisk bedre, og det går bedre og bedre.

Det er blevet sagt fra nogle sider, at man gerne så, at amter, kommuner, organisationer og andre instanser også var kommet med. Det så vi fra radikal side også meget, meget gerne, men jeg vil minde om, at der intet er, der afholder hverken amter, kommuner eller andre fra at indføre lokale regler om en ligestillingshandlingsplan eller et lokalt ligestillingsråd.

Jeg vil minde om, at Århus Amt på radikalt initiativ har nedsat et ligestillingsudvalg, som har brugt ligestillingsprincipper ved besættelse af stillinger og ved udpegelse af personer til råd og bestyrelser og alt muligt i flere år, og det har haft en glimrende effekt.

Derfor skal der her fra Folketingets talerstol lyde en opfordring til alle amter og kommuner om at gå ud og gøre ligeså, for det kan de godt. Men der er selvfølgelig en modstand og en konservatisme i ordets egentligste forstand ude omkring hos mange af de lokale myndigheder, og vi skal herindefra vise, at man godt kan nedbryde den barriere.

Med disse ord vil jeg selvfølgelig tilsige fuld radikal støtte til lovforslaget.

Bente Juncker (CD):

Jeg skal blot på CD's gruppes vegne meddele, at vi kan stemme for forslaget.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Der er jo gået nogle år fra 1915 og til i dag. Nogle synes, det går langsomt. Jeg sad og spekulerede på efter at have hørt noget af debatten her, hvordan det ville have været, hvis det var mændene, der havde fået valgtret dengang og det var med omvendt fortegn, vi diskuterede de her ting.

Kristeligt Folkeparti synes da også, det havde været udmærket, hvis vi overhovedet ikke behøvede at have den slags forslag, og at det ville være en helt naturlig ting, at man altid prioriterede efter, hvem man ville have. Skal jeg være rigtig barsk, så plejer jeg at sige, at mænd jo altid er kvalificerede, mens kvinder skal bevise, at de er det. Den forskel er der mange, mange steder.

Vi oplever tit, når mænd udtaler sig – ikke alle, men mange – at det kommer helt klart frem, at de mener, at vi da har ligestilling. Der er ingen forskel, vi vælger jo altid de bedste, og vi skal i hvert fald ikke vælge efter køn. Det mener jeg heller ikke vi skal, men vi skal arbejde henimod, at det bliver en selvfølgelig og naturlig ting, at man tager de mennesker, der er bedst kvalificeret til de job, de får.

Vi kan være enige med hr. Glistrup i, at det er ligeegyldigt, hvilket job man har her i tilværelsen, de kan alle sammen være lige værdifulde, men det skal være sådan, at hvis kvinder ønsker at være de steder, så skal de også have mulighed for at være der, og ønsker de ikke at være der, så skal de ikke tvinges til det. Jeg kunne også ønske, at der var ligestilling omkring arbejdet i hjemmet, så at de kvinder, der virkelig gerne ville være dér, også fik lov til det, at det er selvfølgelig og naturligt at være dér og være lige så meget værdsat.

Kristeligt Folkeparti tilslutter sig forslaget, og vi mener, at det er afbalanceret. Det kan godt være, at det, der bliver lagt op til her, kan vise sig nyttigt på anden vis, men lad os komme dertil, at vi respekterer hinanden, mænd og kvinder, på lige fod for det, vi er, og ikke gør os lig hinanden. Det behøver vi ikke.